

Neatlieciet uz rītdienu to, ko jūs varat izdarīt šodien

Elders Klaudio R. M. Kosta
no Septiņdesmito prezidija

Tagad ir laiks pildīt savus Dieva dotos pienākumus attiecībā uz ģimeni.

1995. gada 23. septembrī Augstākais Prezidijs un Divpadsmit apustuļu kvorums Baznīcu un pasauli iepazīstināja ar dokumentu „Ģimene — Vēstījums pasaulei”. Es citēju no rindkopas, kur teikts: „Vīram un sievai ir svēts pienākums mīlēt vienam otru, savus bērnus un rūpēties par tiem.”¹ Mēs dzīvojam laikā un laikmetā, kad šis padoms patiešām ir ļoti svarīgs. Daudzi vecāki argumentē, ka viņiem nav laika savai ģimenei. Mūsdienu dzīves ātri ritošais dzīvesveids un milzīgais darba daudzums atņem vecāku uzmanību no tā, kas ir pats svarīgākais — sniegt laiku, sevi savai ģimenei.

Tas Kungs ir mācījis, ka katram vīram ir atbildība apgādāt savu ģimeni², taču tas nenozīmē vienīgi piepildīt māju ar pārtiku un citām lietām, kas ir nepieciešamas vai kārotas. Mums arī ir jābūt laikam apgādāt savu ģimeni ar mācībām. Kas mums ir jā māca?

Mūsu Tēvs ir mūs mācījis, ka vecākiem ir pienākums mācīt saviem bērniem evaņģēliju.³ Praviētis Lehijs labi saprata savu atbildību mācīt savus bērnus. Nefijs paziņoja, ka viņš bija apmācīts „visās sava tēva zinībās”.⁴

Tas Kungs deva mums norādījumus, kā rūpēties par mūsu ģimenēm, to mums pasakot caur Saviem praviešiem vēstījumā par ģimeni: „Vecāku svēts pienākums ir audzināt savus bērnus mīlestībā un taisnīgumā, rūpēties par viņu materiālajām un garīgajām vajadzībām, mācīt bērniem citam citu mīlēt un pakalpot, pildīt Dieva baušļus un būt labiem pilsoņiem, kas ievēro savas valsts likumus, lai kur viņi dzīvotu.”⁵

Mēs zinām, ka Dievs jau gadsimtiem ilgi ir mūs mācījis, kā aizsargāt un rūpēties par savām ģimenēm. Mēs arī zinām un varam redzēt, ka pretinieks uzbrūk ģimenei. Tagad ir laiks pielietot visas šīs mācības. Tagad ir laiks pildīt savus Dieva dotos pienākumus attiecībā uz ģimeni.

Prezidents Fausts sniedza mums trīs galvenos norādījumus, ko mēs varam darīt, lai aizsargātu un stiprinātu savas ģimenes.

1. Ģimenes lūgšana. Vecākiem jā māca savi bērni, ka viņi ir Dieva bērni, un tādēļ tiem vajag katru dienu Viņu lūgt.

2. Ģimenes mājvakars. Kā mūs mācīja prezidents Fausts, ģimenes mājvakars jānotur katram no mums neatkarīgi no tā, kāds mums ir dzīves posms. Mums jāizbrīvē pirmdienas vakari no visām citām aktivitātēm, kas varētu mūs atturēt sapulcēties kopā kā ģimenei.

3. Personīgā un ģimenes Svēto Rakstu studēšana. Mums jāpalīdz saviem bērniem stiprināt viņu ticību un liecību caur šo svarīgo ieradumu.⁶

Ievērojot prezidenta Fausta gudro padomu, mēs aizsargāsim savas ģimenes locekļus pret Sātana uzbrukumiem, kā arī stiprināsim savu ticību un liecību par To Kungu Jēzu Kristu.

Vēstījumā par ģimeni mēs arī mācāmies, ka „saskaņā ar Dieva ieceri tēviem ir jāvada ģimene ar mīlestību un taisnīgumu, un viņu pienākums ir rūpēties par dzīves vajadzību apmierināšanu un savas ģimenes aizsardzību. Mātes galvenokārt ir atbildīgas par savu bērnu audzināšanu. Pildot šos svētos pienākumus, tēviem un mātēm ir jādarbojas, palīdzot viens otram kā līdzvērtīgiem partneriem.”⁷

Mājas ir tā vieta, kur ģimene mācās un pielieto evaņģēlija principus. Lai mācītu un vadītu ģimeni, nepieciešama liela mīlestība. Mīlošo tēvi un mātes mācīs saviem bērniem pielūgt Dievu savās mājās. Kad mājas caurstrāvo pielūgsmes pilna attieksme/gars, šī attieksme/gars ietekmē katra ģimenes locekļa dzīvi. Tas sagatavos viņus jebkādam upurim, kas ir nepieciešams, lai viņi atgrieztos Dieva klātbūtnē un paliktu kopā kā ģimene uz visu mūžību.

Vēstījums par ģimeni palīdz mums saprast mīlestību, ko Glābējs minēja, kad Viņš mums teica, ka mums jāmīl citam cits.⁸ Viņš sniedza mums pārāku mīlestības piemēru, kad Viņš paziņoja: „Nevienam nav lielākas mīlestības kā šī, ja kāds savu dzīvību nodod par saviem draugiem.”⁹ Vēlāk Viņš izpirka visu mūsu grēkus, un galu galā atdeva Savu dzīvību par mums visiem.

Mēs varam atdot savu dzīvi to labā, kurus mēs mīlam, nevis fiziski nomirstot par tiem, bet drīzāk dzīvojot tiem — sniedzot savu laiku, vienmēr esot klāt viņu dzīvē, kalpojot tiem, esot laipniem, sirsnīgiem un izrādot patiesu mīlestību savas ģimenes locekļiem un visiem cilvēkiem, kā to mācīja Glābējs.

Mēs nezinām, kas ar mums notikt rītdien, un tādēļ šodien ir laiks, lai sāktu izrādīt savu mīlestību caur mazām rīcībām tādām kā apskāviens un „es tevi mīlu” savam dzīvesbiedram un bērniem, un apkārtējiem.

Es nesen lasīju kādu tekstu, kas pauž to, cik svarīgi ir neatlikt uz rītdienu to, ko jūs varat izdarīt šodien. Šī gada jūlijā Brazīlijā notika postošākā aviokatastrofa tās vēsturē. Tika nogalināti 199 cilvēki, ieskaitot pasažierus, lidmašīnas darbiniekus, apkalpes locekļus un citus, kas atradās tajā vietā, kur notika nelaimes gadījums. Teksts, ko es minēju, bija pie aviokompānijas ziņojumu dēļa, ko bija pielicis vīrs kādai lidmašīnas stjuartei, kura nelaimes gadījumā bija gājusi bojā. Tā nosaukums — „Ja rītdiena nekad neatnāks”, un kura pamatā ir Normas Kornetas Marekas dzejolis:

*Ja būtu zinājis, ka šī būs pēdējā reize, kad es vēroju tevi guļam,
Es apskautu tevi ciešāk, es lūgtu To Kungu, lai tevi aizsargā.
Ja būtu zinājis, ka šī būs pēdējā reize, kad redzēju tevi ejam laukā pa durvīm,
Es tevi apskautu un noskūpstītu, un pasauktu atpakaļ, lai vēlreiz apskautu un noskūpstītu.*

*Ja būtu zinājis, ka šī būs pēdējā reize, kad dzirdēju tavu balsi lūdzot,
Es ierakstītu katru žestu, katru skatienu, katru smaīdu, katru tavu vārdu,
Lai es to vēlāk varētu klausīties, dienu pēc dienas.*

*Ja būtu zinājis, ka šī būs pēdējā reize,
Es vēltītu kādu minūti vai divas vairāk, lai teiktu tev: Es tevi mīlu,
Tā vietā, lai pieņemtu, ka tu to jau zini.*

*Ja būtu zinājis, ka šī būs mūsu pēdējā reize, mūsu pēdējais brīdis,
Es būtu tev blakus, pavadot dienu kopā ar tevi, tā vietā, lai domātu:
Nu, esmu drošs, ka būs citas iespējas, tādēļ varu ļaut šai dienai aizritēt.*

*Protams, būs diena, lai visu pārskatītu,
Un mums būs otra iespēja darīt lietas pareizi.
Ak, protams, būs cita diena, lai mēs teiktu: Es tevi mīlu.
Un noteikti būs cita iespēja teikt viens otram: Vai varu tev kā palīdzēt?*

*Taču manā gadījumā tādas dienas nav!
Tevis nav kopā ar mani, un šodiena ir pēdējā diena, kas mums bija — mūsu atvadas.
Tādēļ es vēlos teikt, kā es tevi mīlu,
Un ceru, ka tu to nekad neaizmirsīsi.*

*Rītdiena nav absolūta nevienam, ne jaunam, ne vecam,
Šodiena var būt tava pēdējā iespēja cieši pietverties kāda, ko mīli, rokai
Un izrādīt visu, ko jūti.*

*Ja tu gaidi rītdienu, kādēļ ne šodien?
Jo, ja rītdiena neatnāk, tu noteikti nožēlosi savu atlikušo dzīvi,
Ka neveltīji vairāk laika smaidam, sarunai, apskāvienam, skūpstam,
Jo biji pārāk aizņemts to sniegt tam cilvēkam, kas kļuva par tā pēdējo vēlēšanos.*

*Tādēļ apskauj cieši šodien kādu, ko mīli, savus draugus, savu ģimeni,
Un iečuksti viņu ausīs, kā tu viņus mīli, un vēlies būt viņu tuvumā,
Velti savu laiku, lai teiktu:*

„Man žēl”

„Lūdzu”

„Piedod man”

„Paldies”

Vai pat:

„Tas nekas”

„Viss kārtībā”

*Jo, ja rītdiena nekad neatnāks, tev nebūs jānožēlo šodiena.
Pagātne nenāk atpakaļ, un nākotne var neatnākt!¹⁰*

Paudīsim savu mīlestību savam dzīvesbiedram un bērniem, un mūsu brāļiem un māsām šodien. Es zinu, ka Dievs dzīvo. Es zinu, ka Jēzus ir Kristus, mūsu Glābējs un Pestītājs. Es zinu, ka Džozefs Smits ir Tā Kunga pravietis un ka Gordons B. Hinklijs ir Dieva dzīvais pravietis uz šīs zemes. Jēzus Kristus Vārdā, āmen.

ATSAUCES

1. *Liahona*, 2004. g. okt., 49.
2. Skat. M&D 75:28.
3. Skat. M&D 68:25.

4. 1. Nefija 1:1.

5. *Liahona*, 2004. g. okt., 49.

6. Skat. "Challenges Facing the Family," *Vispasaules vadītāju apmācības sanāksme*, 2004. g. 10. janv., 2–3.

7. *Liahona*, 2004. g. okt., 49.

8. Jāņa 13:34.

9. Jāņa 15:13.

10. Skat. www.heartwhispers.net; iespiests ar atļauju.